

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozen „X“,
bytem „X“
zastoupen advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti

žalovanému: **Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem,**
sídlem Moskevská 1531/15, 400 01 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 30. 5. 2018, č. j. KSHUL 25264/2018, v části, ve které žalobce požadoval informaci o tom, jakou cenu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

žalovaný v říjnu, listopadu a prosinci 2016 zaplatil advokátce Mgr. Daně Holé za její služby, nebo informace poskytnout.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **8 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný dostatečně nereagoval na jeho žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) ze dne 30. 5. 2018 v části, ve které požadoval informaci o tom, jakou cenu žalovaný v měsících říjnu, listopadu a prosinci 2016 zaplatil advokátce Mgr. Daně Holé za její služby.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že dne 30. 5. 2018 požádal žalovaného o informace ohledně toho, jaké konkrétní služby a v jakých konkrétních věcech žalovaný přijal od advokátky Mgr. Dany Holé v měsících říjnu, listopadu a prosinci 2016, a jakou cenu za tyto měsíce a služby Mgr. Holé zaplatil. Žalovaný na podanou žádost reagoval tak, že žalobci dne 14. 6. 2018 doručil přípis ze dne 12. 6. 2018 spolu s příkazní smlouvou ze dne 4. 12. 2016 s dodatky č. 1 a 2 a dokumenty označenými v přípisu jako „kopie odsouhlasených rozpisů za požadované měsíce“. V dokumentech je označen popis služby a uvedeno, kdy byla poskytnuta. Požadovaný rozpis konkrétní služby žalovaný podle svých slov nemá k dispozici. Dále žalovaný uvedl, že v příkazní smlouvě ze dne 4. 12. 2015 je stanoven rozsah činnosti Mgr. Holé pro žalovaného včetně odměňování paušální částkou měsíčně, která činí 16 000 Kč včetně DPH. Žalobce byl přesvědčen, že mu takto nebyly poskytnuty všechny požadované informace, a proto dne 15. 6. 2018 podal na postup žalovaného stížnost podle § 16 odst. 1 písm. c) InfZ [pozn. soudu – myšlen zřejmě § 16a odst. 1 písm. c) InfZ]. Dne 29. 6. 2018 mu bylo doručeno rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 29. 6. 2018, č. j. 25777/2018-NH-30.1.4-22.6.18. V případě informací o konkrétních věcech v daném období v něm ministerstvo přikázalo žalovanému žádost vyřídit. Jde-li však o informaci o tom, jakou cenu žalovaný v měsících říjnu, listopadu a prosinci 2016 zaplatil advokátce Mgr. Daně Holé za její služby, ministerstvo se s postupem žalovaného ve výrokové části svého rozhodnutí nevypořádalo. V odůvodnění ale uvedlo, že se s námitkou žalobce neztotožnilo, neboť tato informace mu byla poskytnuta přípisem žalovaného ze dne 12. 6. 2018. Z něj je podle ministerstva zřejmé, že Mgr. Holá obdržela od žalovaného každý měsíc částku 16 000 Kč, za předmětné období tedy celkem 48 000 Kč. Žalobce měl za to, že jeho stížnost nebyla ministerstvem vyřízena celá. Více informací ale neobdržel ani přesto, že žádal ministra zdravotnictví, aby přijal opatření proti nečinnosti ministerstva.
3. Žalobce měl za to, že mu žalovaný poskytl jinou informaci, než kterou si vyžádal. Poskytnuta totiž byla informace o částce dohodnuté ve smlouvě, on se však dotazoval na zaplacenou částku, která mohla být z různých důvodů jiná. Odměna navíc není to samé jako cena služby, která se konkrétně u advokátů může skládat např. z náhrady hotových výdajů nebo náhrady promeškaného času. Uzavřel, že bezvýsledně vyčerpал

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dostupné prostředky ochrany, přesto se požadované informace nedočkal, a proto přistoupil k žalobě proti nečinnosti žalovaného.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný k výzvě soudu spolu se správním spisem předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žalobci poskytl všechny požadované informace, a nelze mu proto vytýkat nečinnost. Stran svých plateb Mgr. Holé poukázal na znění čl. VI příkazní smlouvy ze dne 4. 12. 2015, ze kterého vyplývá, že sjednaná odměna je paušální cenou služby a zároveň že Mgr. Holá není odměňována za jednotlivé úkony. Poskytnutí informace bylo potvrzeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného orgánu ze dne 29. 6. 2018, č. j. 25777/2018-NH-30.1.4-22.6.18, v němž je uvedeno, že je zcela zřejmé, že Mgr. Holá obdržela za každý měsíc částku 16 000 Kč a celkem za předmětné období tedy 48 000 Kč.

Replika žalobce

5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného zrekapituloval obsah žaloby a zopakoval námitky v ní uvedené. Trval na tom, že žalovaný nevyčerpal celý předmět žádosti o informace. Rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví, které nesprávně vyhodnotilo obsah přípisu žalované ze dne 12. 6. 2018, není soud vázán.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci výslovně souhlasili s tímto postupem.
7. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivec se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.
11. Soud ze správního spisu postoupeného žalovaným zjistil, že žalobce dne 30. 5. 2018 podal žádost o poskytnutí informace dle první věty druhého odstavce odůvodnění tohoto rozsudku. Žádost byla žalovanému doručena téhož dne a bylo jí přiděleno č. j. KSHUL 25264/2018. Žalovaný na ni žalobci odpověděl přípisem č. j. KSHUL 26531/2018 ze dne 12. 6. 2018, doručeným dne 14. 6. 2018, v němž je uvedeno, že Mgr. Holá poskytuje žalovanému služby na základě příkazní (mandátní) smlouvy ze dne 4. 12. 2015. V této smlouvě „*je stanoven rozsah činnosti Mgr. Holé pro krajskou hygienickou stanici (pozn. soudu – žalovaného) včetně odměňování paušální částkou měsíčně, která činí 16.000,- Kč včetně DPH*“. Smlouva spolu s dodatky č. 1 a 2 byla žalobci zaslána spolu s přípisem. Dále jsou poskytnuty kopie odsouhlasených rozpisů služeb za požadované měsíce a uvedeno, že rozpis konkrétní služby žalovaný nemá k dispozici. Žalovaný tímto považoval žádost o poskytnutí informace ze dne 30. 5. 2018 za vyřízenou. Ne tak žalobce, který proti postupu žalovaného podal dne 15. 6. 2018 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. O té bylo rozhodnuto rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 29. 6. 2018, č. j. 25777/2018-NH-30.1.4-22.6.18, tak, že žalovanému bylo přikázáno vyřídit žádost žalobce ohledně požadavku na informace o tom, v jakých konkrétních věcech přijala v období října až prosince 2016 služby Mgr. Holé. Námitkou nevyřízení žádosti o informace ohledně toho jakou cenu žalovaný v měsících říjnu, listopadu a prosinci 2016 zaplatil advokátce Mgr. Daně Holé za její služby, se ministerstvo zabývalo v odůvodnění svého rozhodnutí. Tato informace byla podle názoru ministerstva žalobci poskytnuta přípisem žalovaného ze dne 12. 6. 2018. Z něj je zřejmé, že Mgr. Holá obdržela od žalovaného každý měsíc částku 16 000 Kč, za předmětné období tedy celkem 48 000 Kč.
12. Z uvedeného plyne, že žalobce vyčerpal prostředek proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost ze dne 15. 6. 2018, avšak její užití nevedlo dle žalobce k vyřízení celé žádosti, neboť postup žalovaného byl ohledně poskytnutí informace o zaplacené ceně služeb nadřízeným orgánem aprobevován. V takovém případě má žalobce možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu (žalovaného),

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobce učinil. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.

13. Předmětem přezkumu je otázka, zda žalovaný má povinnost vyřídit žádost žalobce o informace ze dne 30. 5. 2018, neboť jí nebylo zcela vyhověno.
14. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
15. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
16. Z InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a), c) InfZ], nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].
17. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být celá vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí či její částí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
18. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
19. Dále soud konstatuje, že důvody pro odmítnutí informace jsou jak zákonné, tak faktické (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-43). Jedním z důvodů pro faktické odmítnutí žádosti o informace je neexistence požadované informace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56). Než však může povinný subjekt odmítnout žádost o informace s ohledem na neexistenci požadovaných informací, musí vyvinout jistou míru úsilí, aby požadované informace našel. Povinný subjekt tedy musí nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o některou z výluk dle § 7 až § 11 InfZ. Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat, je relevantní až v okamžiku, kdy povinný subjekt po šetření zjistí, že požadované informace skutečně nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 359/2018-30, www.nssoud.cz).
20. Z porovnání požadavku žalobce uvedeném v žádosti a odpovědi žalovaného v přípisu ze dne 12. 6. 2018 je patrné, že žádost žalobce nebyla vyčerpána, resp. nebyla zcela Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyřízena jedním ze zákonných způsobů. Žalobce výslovně požadoval sdělení částky, kterou žalovaný v období října až prosince 2016 zaplatil advokátce Mgr. Daně Holé za její služby, poskytnut mu však byl pouze údaj o výši paušální odměny Mgr. Holé vyplývající z příkazní (mandátní) smlouvy uzavřené mezi ní a žalovaným dne 4. 12. 2015, která mu byla zaslána s uvedeným přípisem. Je přitom zřejmé, že částka skutečně zaplacená žalovaným Mgr. Holé nemusí nutně odpovídat částce sjednané v této smlouvě, když lze uvažovat např. o existenci i jiné smlouvy uzavřené mezi advokátkou a žalovaným nebo třeba jiné skutečnosti, které mohly zapříčinit, že smlouva v daném období nemohla být jednou ze stran zcela či zčásti plněna. Z uvedeného je zřejmé, že žádosti žalobce žalovaný v části, ve které žalobce požadoval informaci o tom, jakou cenu žalovaný v měsících říjnu, listopadu a prosinci 2016 zaplatil advokátce Mgr. Daně Holé za její služby, dosud nevyhověl ani o ní jinak nerozhodl.

21. Je nutno zdůraznit, že žalovaný poskytnutou informaci do vydání rozhodnutí soudu nijak nedoplnil např. v tom smyslu, že advokátce byla v daných měsících za její služby zaplacená částka ve výši sjednané v předložené smlouvě. Uvedl-li ve vyjádření k žalobě, že z rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví je zcela zřejmé, že Mgr. Holá v předmětném období obdržela částky 16 000 Kč měsíčně, tudíž celkem 48 000 Kč, jde podle názoru soudu o citaci části odůvodnění tohoto rozhodnutí, nikoli o poskytnutí informace.
22. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, nebo informace poskytnout, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, která je stanovena jako základní lhůta k poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ.
23. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 8 800 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce JUDr. Jana Waltera po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT. Soud nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení za úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) AT, neboť se dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nejedná o důvodně vynaložený náklad řízení. Soud vzal v úvahu, že žalobce prostřednictvím právního zástupce podává množství typově shodných žalob se shodnou právní argumentací lišící se pouze ve stručném skutkovém popisu neposkytnuté informace, o níž bylo žádáno. Soud má za to, že v daném případě není adekvátní přiznávat náhradu nákladů za seznámení se s věcí, která ovšem vyúsťuje vždy v mírně upravenou vzorovou žalobu (např. se jedná o věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 15 A 216/2017, 15 A 232/2017, 15 A 250/2017, 15 A 193/2018, 15 A 224/2018, 15 A 28/2019, 15 A 48/2019).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. března 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.